

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Petra Mikeše, zástupce předsedy senátu Antonína Draštíka, soudkyně Ivany Ondryášové a přísedících Zuzany Minářové, Vladimíra Jirouska a Blanky Vítové při ústním jednání dne 20. 3. 2024 ve věci návrhu **předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově**, se sídlem Kašíkova 28, Vyškov, proti kárně obviněnému: **JUDr. Petr Doležel**, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 17. 1. 2024,

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným dne 11. 1. 2024, stvrzená účastníky řízení při ústním jednání dne 20. 3. 2024.

II.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

JUDr. Petr Doležel,

nar. X, soudce Okresního soudu ve Vyškově, trvale bytem X,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

uznává vinným, že

jako soudce Okresního soudu ve Vyškově dle rozvrhu práce rozhodující věci rejstříku P a C v období od 1. 2. 2021 do 8. 9. 2021 a od 20. 1. 2022 do 31. 12. 2023

a) ve věci vedené pod sp. zn. 5 P 133/2010, posuzované M. C., nar. X, nerespektoval závěry stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016 k výkladu ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a § 38 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, sp. zn. Cpjn 201/2015, podle kterého zhlédnutí posuzovaného podle § 55 odst. 1 o. z., a podle § 38 odst. 2 z. ř. s. v řízení o jeho svéprávnosti, provede zásadně soudce. Zhlédnutí bylo provedeno bez přítomnosti soudce dne 15. 11. 2022 a v rozsudku ze dne 3. 3. 2023, čj. 5 P 133/2010-256, tento postup nebyl nijak odůvodněn.

b) v odůvodnění rozsudků, vyhlášených ve lhůtě delší než 6 měsíců od zahájení řízení, neuvedl podle § 471 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, žádné skutečnosti, pro které nebylo možné dodržet lhůtu 6 měsíců, a to ve věcech vedených pod:

1. sp. zn. 0 P 87/2019 (sen. pol. 4 P a Nc 58/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 19. 10. 2020, rozsudek vyhlášen dne 22. 4. 2021 – tj. 185 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 22. 4. 2021, tj. 185 dnů od zahájení řízení)

2. sp. zn. 0 Nc 2146/2022 (sen. pol. 4 P a Nc 75/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 2. 11. 2022, rozsudek vyhlášen dne 10. 5. 2023 – tj. 189 dnů od zahájení řízení

3. sp. zn. 0 Nc 2130/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 59/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 21. 10. 2021, rozsudek vyhlášen dne 29. 4. 2022 – tj. 190 dnů od zahájení řízení

4. sp. zn. 0 P 147/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 63/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 12. 9. 2022, rozsudek vyhlášen dne 22. 3. 2023 – tj. 191 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 22. 3. 2023, tj. 191 dnů od zahájení řízení)

5. sp. zn. 0 Nc 2121/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 47/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 28. 8. 2020, rozsudek vyhlášen dne 12. 3. 2021 – tj. 196 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 12. 3. 2021, tj. 196 dnů od zahájení řízení)

6. sp. zn. 0 P 115/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 12/2022): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 16. 2. 2022, rozsudek vyhlášen dne 31. 8. 2022 – tj. 196 dnů od zahájení řízení

7. sp. zn. 0 P 60/2022 (sen. pol. 4 P a Nc 21/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 21. 3. 2022, rozsudek vyhlášen dne 6. 10. 2022 – tj. 199 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 6. 10. 2022, tj. 199 dnů od zahájení řízení)

8. sp. zn. 0 P 106/2017 (sen. pol. 4 P a Nc 42/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 11. 8. 2020, rozsudek vyhlášen dne 4. 3. 2021 – tj. 205 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 04. 03. 2021, tj. 205 dnů od zahájení řízení)

9. sp. zn. 0 P 7/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 39/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 23. 5. 2022, rozsudek vyhlášen dne 14. 12. 2022 – tj. 205 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 14. 12. 2022, tj. 205 dnů od zahájení řízení)

10. sp. zn. 0 Nc 2129/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 50/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 14. 9. 2020, rozsudek vyhlášen dne 9. 4. 2021 – tj. 207 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 25. 3. 2021, tj. 192 dnů od zahájení řízení)

11. sp. zn. 5 P 83/2012 (sen. pol. 4 P a Nc 78/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 24. 11. 2022, rozsudek vyhlášen dne 22. 6. 2023, tj. 210 dnů od zahájení řízení

12. sp. zn. 0 P 91/2014 (sen. pol. 4 P a Nc 37/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 13. 7. 2020, rozsudek vyhlášen dne 17. 2. 2021, tj. 219 dnů od zahájení řízení

13. sp. zn. 0 Nc 4505/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 40/2021): řízení ve věci určování a popírání otcovství zahájeno dne 21. 7. 2021, rozsudek vyhlášen dne 4. 3. 2022 – tj. 226 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 4. 3. 2022, tj. 226 dnů od zahájení řízení)

14. sp. zn. 0 Nc 2110/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 48/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 1. 9. 2021, rozsudek vyhlášen dne 29. 4. 2022 – tj. 240 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 16. 3. 2022, tj. 196 dnů od zahájení řízení)

15. sp. zn. 4 P 54/2008 (sen. pol. 4 P a Nc 45/2020): řízení ve věci zrušení dohledu zahájeno dne 24. 8. 2020, rozsudek vyhlášen dne 28. 4. 2021 – tj. 247 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 28. 4. 2021, tj. 247 dnů od zahájení řízení)

16. sp. zn. 5 P 94/2008 (sen. pol. 4 P a Nc 30/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 5. 6. 2020, rozsudek vyhlášen dne 10. 2. 2021 – tj. 250 dnů od zahájení řízení

17. sp. zn. 0 P 255/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 66/2022): řízení ve věci neshody rodičů o významných věcech v rámci rodičovské odpovědnosti zahájeno dne 16. 9. 2022, rozsudek vyhlášen dne 24. 5. 2023 – tj. 250 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 24. 3. 2023, tj. 189 dnů od zahájení řízení)

18. sp. zn. 0 P 1034/2016 (sen. pol. 4 P a Nc 46/2021): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 24. 8. 2021, rozsudek vyhlášen dne 11. 5. 2022 – tj. 260 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 11. 5. 2022, tj. 260 dnů od zahájení řízení)

19. sp. zn. 0 P 53/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 70/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 11. 10. 2022, rozsudek vyhlášen dne 28. 6. 2023 – tj. 260 dnů od zahájení řízení

20. sp. zn. 0 P 827/2016 (sen. pol. 4 P a Nc 39/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 29. 7. 2020, rozsudek vyhlášen dne 23. 4. 2021 – tj. 268 dnů od zahájení řízení

21. sp. zn. 0 Nc 2182/2019 (sen. pol. 6 P a Nc 35/2020): řízení ve věci zbavení rodičovské odpovědnosti zahájeno dne 2. 7. 2020, rozsudek vyhlášen dne 7. 4. 2021 – tj. 279 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 1. 4. 2021, tj. 273 dnů od zahájení řízení)

22. sp. zn. 0 Nc 2182/2019 (sen. pol. 6 P a Nc 36/2020): řízení ve věci určení jména a příjmení zahájeno dne 2. 7. 2020, rozsudek vyhlášen dne 7. 4. 2021 – tj. 279 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 1. 4. 2021, tj. 273 dnů od zahájení řízení)

23. sp. zn. 8 P 55/2011 (sen. pol. 4 P a Nc 22/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 6. 5. 2020, rozsudek vyhlášen dne 18. 2. 2021 – tj. 288 dnů od zahájení řízení

24. sp. zn. 0 P 110/2019 (sen. pol. 4 P a Nc 27/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 19. 4. 2022, rozsudek vyhlášen dne 1. 2. 2023 – tj. 288 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 11. 11. 2022, tj. 206 dnů od zahájení řízení)

25. sp. zn. 0 P 123/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 39/2021): řízení ve věci schválení právního jednání nezletilého zahájeno dne 7. 7. 2021, rozsudek vyhlášen dne 22. 4. 2022 – tj. 289 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 22. 4. 2022, tj. 289 dnů od zahájení řízení)

26. sp. zn. 0 P 188/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 48/2020): řízení ve věci zbavení rodičovské odpovědnosti zahájeno dne 28. 8. 2020, rozsudek vyhlášen dne 18. 6. 2021 – tj. 294 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 18. 6. 2021, tj. 294 dnů od zahájení řízení)

27. sp. zn. 0 Nc 2097/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 41/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 26. 5. 2021, rozsudek vyhlášen dne 17. 3. 2022 – tj. 295 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 17. 3. 2022, tj. 295 dnů od zahájení řízení)

28. sp. zn. 0 P 279/2018 (sen. pol. 4 P a Nc 51/2021): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 14. 9. 2021, rozsudek vyhlášen dne 28. 7. 2022 – tj. 317 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 11. 5. 2022, tj. 239 dnů od zahájení řízení)

29. sp. zn. 0 P 49/2022 (sen. pol. 4 P a Nc 20/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 17. 1. 2022, rozsudek vyhlášen dne 30. 11. 2022 – tj. 317 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 29. 7. 2022, tj. 193 dnů od zahájení řízení)

30. sp. zn. 0 Nc 2100/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 42/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 9. 8. 2021, rozsudek vyhlášen dne 23. 6. 2022 – tj. 318 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 16. 6. 2022, tj. 311 dnů od zahájení řízení)

31. sp. zn. 0 P 167/2018 (sen. pol. 4 P a Nc 55/2020): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 11. 10. 2020, rozsudek vyhlášen dne 8. 9. 2021 – tj. 332 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 28. 7. 2021 – tj. 290 dnů od zahájení řízení)

32. sp. zn. 0 Nc 2072/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 29/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 26. 5. 2021, rozsudek vyhlášen dne 11. 5. 2022 – tj. 350 dnů

od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 11. 5. 2022, tj. 350 dnů od zahájení řízení)

33. sp. zn. 0 P 255/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 42/2022): řízení ve věci neshody rodičů o významných věcech v rámci rodičovské odpovědnosti zahájeno dne 27. 5. 2022, rozsudek vyhlášen dne 24. 5. 2023 – tj. 362 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 24. 3. 2023, tj. 301 dnů od zahájení řízení)

34. sp. zn. 0 P 10/2014 (sen. pol. 4 P a Nc 10/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 12. 2. 2020, rozsudek vyhlášen dne 19. 3. 2021 – tj. 401 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 3. 3. 2021, tj. 385 dnů od zahájení řízení)

35. sp. zn. 0 P 657/2016 (sen. pol. 4 P a Nc 23/2022): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 24. 3. 2022, rozsudek vyhlášen dne 30. 5. 2023 – tj. 432 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 5. 10. 2022, tj. 195 dnů od zahájení řízení)

36. sp. zn. 0 P 657/2016 (sen. pol. 4 P a Nc 24/2022): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 24. 3. 2022, rozsudek vyhlášen dne 30. 5. 2023 – tj. 432 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 5. 10. 2022, tj. 195 dnů od zahájení řízení)

37. sp. zn. 0 P 7/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 3/2021): řízení ve věci svěření do pěstounské péče zahájeno dne 11. 1. 2021, rozsudek vyhlášen dne 8. 6. 2022 – tj. 513 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 8. 6. 2022, tj. 513 dnů od zahájení řízení)

38. sp. zn. 0 P 229/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 67/2021): řízení ve věci úpravy styku zahájeno dne 29. 11. 2021, rozsudek vyhlášen dne 5. 5. 2023 – tj. 522 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 28. 7. 2022, tj. 241 dnů od zahájení řízení)

39. sp. zn. 0 P 229/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 63/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 18. 11. 2021, rozsudek vyhlášen dne 5. 5. 2023 – tj. 533 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 28. 7. 2022, tj. 252 dnů od zahájení řízení)

40. sp. zn. 0 Nc 4504/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 26/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 6. 5. 2021, rozsudek vyhlášen dne 23. 11. 2022 – tj. 566 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 23. 11. 2022, tj. 566 dnů od zahájení řízení)

41. sp. zn. 0 Nc 4504/2021 (sen. pol. 4 P a Nc 25/2021): řízení ve věci určování a popírání otcovství zahájeno dne 6. 5. 2021, rozsudek vyhlášen dne 23. 11. 2022 – tj. 566 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 23. 11. 2022, tj. 566 dnů od zahájení řízení)

42. sp. zn. 0 P 657/2016 (sen. pol. 4 P a Nc 28/2021): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 24. 5. 2021, rozsudek vyhlášen dne 30. 5. 2023 – tj. 736 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 5. 10. 2022, tj. 499 dnů od zahájení řízení)

43. sp. zn. 0 Nc 2093/2020 (sen. pol. 6 P a Nc 32/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 26. 6. 2020, rozsudek vyhlášen dne 16. 12. 2022 – tj. 903 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 12. 10. 2022, tj. 838 dnů od zahájení řízení)

44. sp. zn. 0 Nc 3801/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 15/2020): řízení ve věci úprava styku zahájeno dne 5. 3. 2020, rozsudek vyhlášen dne 26. 8. 2022 – tj. 904 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 26. 8. 2022, tj. 904 dnů od zahájení řízení)

45. sp. zn. 0 Nc 3801/2020 (sen. pol. 4 P a Nc 13/2020): řízení ve věci svěření do péče a určení výživného zahájeno dne 30. 5. 2019, rozsudek vyhlášen dne 26. 8. 2022 – tj. 1184 dnů od zahájení řízení (první jednání ve věci nařízeno na 26. 8. 2022, tj. 1184 dnů od zahájení řízení)

c) porušil povinnost rozhodovat bez průtahů podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů, a povinnost vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce se zdržet všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů podle § 80 odst. 1 téhož zákona, a to ve věcech vedených pod:

1. sp. zn. 5 P 25/2012 (řízení zahájeno dne 5. 4. 2023): průtahy od 10. 6. 2023 do 9. 11. 2023, tj. 152 dnů, tedy po dobu přesahující 5 měsíců

2. sp. zn. 0 Nc 2048/2023 (řízení zahájeno dne 4. 4. 2023): průtahy od 19. 5. 2023 do 2. 11. 2023, tj. 167 dnů, tedy po dobu přesahující 5 měsíců

3. sp. zn. 0 Nc 2058/2023 (řízení zahájeno dne 9. 5. 2023): průtahy od 30. 5. 2023 do 30. 11. 2023, tj. 184 dnů, tedy po dobu přesahující 6 měsíců

4. sp. zn. 0 Nc 2161/2022 (řízení zahájeno dne 1. 12. 2022): průtahy od 14. 1. 2023 do 21. 8. 2023, tj. 219 dnů, tedy po dobu přesahující 7 měsíců

5. sp. zn. 0 Nc 2033/2023 (řízení zahájeno dne 14. 3. 2023): průtahy od 3. 4. 2023 do 9. 11. 2023, tj. 220 dnů, tedy po dobu přesahující 7 měsíců

6. sp. zn. 0 P 279/2020 (řízení zahájeno dne 19. 10. 2022): průtahy od 21. 12. 2022 do 17. 9. 2023, tj. 270 dnů, tedy po dobu přesahující 9 měsíců

7. sp. zn. 0 P 144/2022 (řízení zahájeno dne 26. 5. 2021 – ke dni 23. 3. 2022 délka řízení přesahovala 9 měsíců): nečinnost od 6. 8. 2021 do 23. 3. 2022, z důvodu předchozího kárného řízení vedeného proti kárně obviněnému pod sp. zn. 16 Kss 1/2022 omezila kárná návrhovatka vytýkanou nečinnost pro toto řízení na dobu od 6. 8. 2021 do 8. 9. 2021 a 20. 1. 2022 do 23. 3. 2022, tj. 95 dnů, tedy po dobu přesahující 3 měsíce

8. sp. zn. 0 P 72/2023 (řízení zahájeno dne 6. 5. 2021 – ke dni 26. 1. 2022 délka řízení přesahovala 8 měsíců): nečinnost od 3. 6. 2021 do 26. 1. 2022, z důvodu předchozího kárného řízení vedeného proti kárně obviněnému pod sp. zn. 16 Kss 1/2022 omezila kárná návrhovatka vytýkanou nečinnost pro toto řízení na dobu od 3. 6. 2021 do 8. 9. 2021 a 20. 1. 2022 do 26. 1. 2022, tj. 103 dnů, tedy po dobu přesahující 3 měsíce

9. sp. zn. 0 P 657/2016 (řízení zahájeno dne 24. 5. 2021 – ke dni 27. 3. 2022 délka řízení přesahovala 9 měsíců): nečinnost od 21. 7. 2021 do 27. 3. 2022, z důvodu předchozího kárného řízení vedeného proti kárně obviněnému pod sp. zn. 16 Kss 1/2022 omezila kárná

navrhovatelka vytýkanou nečinnost pro toto řízení na dobu od 21. 7. 2021 do 8. 9. 2021 a 20. 1. 2022 do 27. 3. 2022, tj. 115 dnů, tedy po dobu přesahující 3 měsíce

10. sp. zn. 4 C 97/2020 (řízení zahájeno dne 29. 5. 2020 – tj. část průtahů ve věci starší 3 let): průtahy od 16. 3. 2023 do 13. 7. 2023, tj. 119 dnů, tedy po dobu přesahující 3 měsíce

11. sp. zn. 4 C 212/2014 (řízení zahájeno dne 3. 7. 2014 – průtahy ve věci starší 8 let): průtahy od 6. 1. 2023 do 14. 7. 2023, tj. 189 dnů, tedy po dobu přesahující 6 měsíců

12. sp. zn. 4 C 98/2020 (řízení zahájeno dne 2. 6. 2020 – tj. průtahy ve věci starší 3 let): průtahy od 15. 10. 2021 do 10. 2. 2022 a od 21. 3. 2023 do 13. 7. 2023, z důvodu předchozího kárného řízení vedeného proti kárně obviněnému pod sp. zn. 16 Kss 1/2022 omezila kárná navrhovatelka vytýkanou nečinnost pro toto řízení na dobu od 20. 1. 2022 do 10. 2. 2022 a od 21. 3. 2023 do 13. 7. 2023, tj. 135 dnů, tedy po dobu přesahující 3 měsíce.

13. sp. zn. 4 C 143/2018 (řízení zahájeno dne 13. 6. 2018 – tj. průtahy ve věci starší 3 let): průtahy od 18. 8. 2020 do 30. 6. 2021 (pro skutek tohoto návrhu od 1. 2. 2021 do 30. 6. 2021) a od 12. 4. 2022 do 17. 8. 2022, tj. 276 dnů, tedy po dobu přesahující 8 měsíců

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce, řádně neodůvodnil svá rozhodnutí, nerozhodoval v přiměřených lhůtách bez průtahů a nevykonával svědomitě svou funkci, čímž ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů [§ 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů (zákon o soudech a soudcích)],

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích kárné opatření **snížení platu o 15 % na dobu 8 měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Kárná navrhovatelka podala dne 17. 1. 2024 návrh na zahájení kárného řízení. Kárně obviněnému vytýkala, že v jednom případě došlo ke zhlédnutí posuzovaného podle § 55 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále „o. z.“) a § 38 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále „z. ř. s.“) v řízení o jeho svéprávnosti bez přítomnosti soudce, aniž by byl tento postup v následně vydaném rozsudku odůvodněn. Takový postup byl v rozporu se stanoviskem Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 201/2015 a § 157 o. s. ř. Rovněž mu vytkla, že ve 45 věcech péče soudu o nezletilé neuvedl

v rozsudcích vyhlášených ve lhůtě delší než 6 měsíců od zahájení řízení žádné skutečnosti, pro které lhůtu nebylo možné dodržet, jak požaduje § 471 odst. 2 z. ř. s. V neposlední řadě se měl kárně obviněný dopustit průtahů v řízení v přibližné délce 75 měsíců ve 13 věcech.

[2] Kárná navrhovatelka dále uvedla, že proti kárně obviněnému bylo v minulosti vedeno kárné řízení. V něm rozhodnutím ze dne 21. 6. 2022, čj. 16 Kss 1/2022-57, *Petr Doležel I*, kárný senát schválil dohodu o vině a kárném opatření, spočívajícím ve snížení platu o 20 % na 5 měsíců.

[3] Kárně obviněný od 1. 10. 2020 do 31. 12. 2021 projednával a rozhodoval jako zastupující soudce věci JUDr. Petra Ševčíka, soudce dočasně přiděleného ke Krajskému soudu v Brně. Na svůj vlastní návrh dlouhodobě vypomáhá jako soudce přetíženého opatrovnického úseku a od 1. 1. 2022 převzal po JUDr. Ševčíkovi agendu D, ve které již činil úkony jako zastupující soudce po celou dobu dočasně přiděleného JUDr. Ševčíka ke Krajskému soudu v Brně. K situaci na opatrovnickém oddělení kárně obviněná dodala, že v listopadu a prosinci 2021 byli v pracovní neschopnosti z důvodu onemocnění covid-19 dva soudci (s plným nápadem agendy P) a kárně obviněný jako zastupující soudce činil za nepřítomné soudce úkony, zejména o návrzích na nařízení předběžného opatření. Na délku řízení a plynulost vyřizování věcí měla vliv opatření předsedy soudu, v jejichž důsledku u Okresního soudu ve Vyškově v roce 2020 a 2021 neprobíhala po dobu 8, resp. poté 6, 6 a 2 týdnů jednání a po dobu 3 týdnů s omezeními, případně již nařízená jednání byla, a to i opakovaně, odročována na pozdější termíny.

[4] Ke dni vyhotovení kárného návrhu došlo v senátu kárně obviněného k výraznému zlepšení, pokud jde o počet nedodělků, a odůvodnění jeho rozsudků respektují závěry stanoviska sp. zn. Cpjn 201/2015 a jsou v souladu s § 471 odst. 2 z. ř. s. Na podporu svých tvrzení předložila soudu výkazy ze systému CSLAW a v kárném návrhu uvedla konkrétní počty nedodělků, celkový nápad a počet vyřízených věcí v agendě P a C za léta 2020 – 2023.

[5] Kárná navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný po projednání věci požádal o uzavření dohody o vině a kárném opatření. Závěry kárné navrhovatelky nijak nezpochybňoval a souhlasil s navrženým kárným opatřením. Kárná navrhovatelka proto zároveň s kárným návrhem předložila dokument nadepsaný „Dohoda o vině a kárném opatření“ ze dne 11. 1. 2024. Obsahuje dohodu uzavřenou mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným týkající se skutků spočívajících v tom, že se kárně obviněný jako soudce Okresního soudu ve Vyškově dopustil ve výroku tohoto rozhodnutí uvedených jednání, která mu jsou kladena za vinu. Kárně obviněný a kárná navrhovatelka shodně prohlásili, že se skutky staly a jsou kárným proviněním podle § 87 zákona o soudech a soudcích. Sjednali kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, a to snížení platu o 15 % na dobu 8 měsíců. Závěrem kárná navrhovatelka navrhla, aby kárný soud schválil dohodu o vině a kárném opatření.

[6] Kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že se cítí vinen spácháním všech skutků a chce na ústním jednání prohlásit svou vinu. Souhlasil s popisem skutku i s jeho právní kvalifikací a s navrhovaným kárným opatřením. Veškeré skutečnosti tvrzené v návrhu označil za nesporné. Ke skutku vytýkanému pod bodem I. kárného návrhu uvedl, že se jednalo o opomenutí při opakovaném prodloužení omezení svéprávnosti ve věci vedené od roku 2010, kdy závalu zhlédnutí v roce 2022 přehlédl. V množství obdobných případů se však jednalo o jediné pochybení. Ke skutkům uvedeným v bodě II. kárného návrhu uvedl, že k uvedeným nedostatkům docházelo do roku 2022 a od jejich zjištění důsledně dbá na to,

aby se tak již nestalo. Zároveň změnou systému práce podstatně snížil počet případů překročení zákonné lhůty. Ke skutkům vytykaným v bodě III. kárného návrhu dodal, že šlo převážně o řízení s určitými specifiky vyžadujícími delší přípravu. Ve všech uvedených věcech již bylo řízení skončeno, s výjimkou jedné, která je u Kriminálního ústavu Praha k reviznímu posudku.

I. 1. Osobní spis, hodnocení spolupráce s kárně obviněným, předchozí kárná řízení

[7] Kárný senát si v průběhu řízení vyžádal několik stanovisek hodnotících osobu kárně obviněného. Hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného z pohledu odvolacího soudu zaslala místopředsedkyně Krajského soudu v Brně. Uvedla, že odvolacím senátům krajského soudu bylo od 1. 1. 2021 do data vyhotovení hodnocení (tj. do 26. 2. 2024) dosud předloženo ze soudního oddělení 4 C Okresního soudu ve Vyškově k vyřízení 58 věcí (civilních, nikoliv opatrovnických). O 53 věcech odvolací senáty již rozhodly, a to tak, že 27 odvoláním napadených rozhodnutí bylo potvrzeno, 12 změněno, 11 zrušeno a vráceno soudu prvního stupně k dalšímu řízení (resp. v jednom případě postoupeno věcně příslušnému krajskému soudu) a 3 odvoláním napadená rozhodnutí byla vyřízena tzv. jinak (dvakrát bylo odvolání odmítnuto a jednou bylo odvolací řízení zastaveno). Pokud jde o opatrovnickou agendu, nebylo možné obdobná data z informačního systému snadno získat, jelikož neumožňuje vyhledávání podle jména prvostupňového soudce. Ze získaných informací nicméně vyplývá, že za období od 1. 1. 2021 dosud bylo v rámci opatrovnické agendy z přibližně 100 předložených věcí z Okresního soudu ve Vyškově zrušeno a vráceno 6 věcí, z toho ve 4 věcech se jednalo o odvolání proti rozhodnutí kárně obviněného. Dodala, že v opatrovnických věcech přistupují odvolací senáty ke zrušení rozhodnutí spíše výjimečně.

[8] Ke kárně obviněnému coby soudci uvedla, že je z hlediska rozhodovací činnosti hodnocen poněkud rozporně. Je označován jak za dobrého soudce, jehož rozhodnutí jsou dostatečně určitá a srozumitelná, přes neutrální hodnocení, až po hodnocení, že v kontextu obvodu Krajského soudu v Brně jsou jeho rozhodnutí spíše podprůměrná. Hodnotitelka po přečtení odvolacím soudem zrušených rozhodnutí kárně obviněného shledala, že se jedná o soudce spíše podprůměrného. Mezi zrušovacími důvody jeho rozhodnutí převažovaly nepřezkoumatelnost, vnitřní rozpornost či nedostatek důvodů, ale také procesní pochybení (nerespektování zákonem stanoveného postupu při schvalování dohody rodičů, absence veřejného vyhlášení rozhodnutí, rozhodnutí vůči osobě, která nebyla účastníkem řízení a další). Samostatným případem pak bylo rozhodování ve věci vedené pod sp. zn. 4 C 97/2020, kdy poté, co odvolací soud rozhodl o zrušení prvního rozsudku ze dne 19. 3. 2021, čj. 4 C 97/2020-85, a vrácení k novému projednání s odůvodněním, že rozhodnutí je předčasné (pro právní posouzení sporu nebyl v potřebném rozsahu zjištěn skutkový stav), vyhlásil kárně obviněný ve věci dne 30. 11. 2022 druhý rozsudek, čj. 4 C 97/2020-153, jehož odůvodnění bylo naprosto stejné s odůvodněním prvního rozsudku (text se lišil pouze v čísle jednacím a datu rozhodnutí), na což výslovně poukázal i odvolatel (včetně sdělení, že sám v soudní kanceláři ověřoval, zda nedošlo k chybě při odesílání druhého rozsudku). I tento druhý rozsudek byl odvolacím soudem zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Pro dokreslení dodala, že v rámci spisové проверки nevyřízených a obžlivých věcí rejstříku C a EC starších tří let u Okresního soudu ve Vyškově byly ze 7 fakticky prověřovaných věcí průtahy shledány v 5 věcech a nadto v jedné věci zjištěno překročení maximální zákonné lhůty k vydání rozhodnutí.

[9] Soudcovská rada Okresního soudu ve Vyškově ve svém stanovisku k osobě kárně obviněného uvedla, že dle jejich poznatků kárně obviněný na zjištěné nedostatky zareagoval a snažil se je odstraňovat. Řešení navrhované kárnou navrhovatelku považovala za adekvátní, poskytující kárně obviněnému prostor k nápravě. Konkrétně k osobě kárně obviněného dodala, že se jedná o odborně schopného soudce, který vždy ochotně přijímal i agendy z jiných senátů a rozpracované věci nejen v občanskoprávních, opatrovnických a dědických věcech, ale i na trestním úseku. To kromě odborné způsobilosti svědčí i o jeho ochotě a flexibilitě. V kritických dobách nedostatku soudců pomáhal zajistit chod a činnost jednotlivých oddělení soudu. Ani jeho osobní vlastnosti a morální kredit nepoškozují postavení a funkci soudce.

[10] Z osobního spisu vyplynulo, že kárně obviněnému bylo v letech 1992 – 2008 uděleno celkem 20 výtek, nejprve podle § 3 odst. 5 zákona č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců, ve znění do 31. 3. 2002, a následně podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích. A to zejména za neodůvodněnou nečinnost či průtahy v řízení a za nevyhotovování rozsudků v zákonem stanovené lhůtě (§ 158 odst. 4 o. s. ř.). Pro účely tohoto kárného řízení však kárný senát vzhledem k počtu výtek a předložené dohodě o vině a kárném opatření jejich obsah podrobněji nerozebíral.

[11] Osobní spis kárně obviněného obsahuje také řadu vytýkaného jednání, které však není označeno jako výtka s odkazem na jedno z výše uvedených zákonných ustanovení. Konkrétně se jedná o 7 případů v letech 1999 – 2012, spočívajících opět v průtazích v řízení či vyhotovování rozhodnutí po zákonem stanovené lhůtě bez žádosti o její prodloužení.

[12] Dne 31. 5. 1995 podal tehdejší předseda Okresního soudu ve Vyškově kárný návrh, kterým kárně obviněnému vytýkal průtahy v řízení. Návrh však následně vzal dne zpět z důvodu delšího časového odstupu od jeho podání a dobrých pracovních výsledků kárně obviněného. Rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 1. 2006, sp. zn. 1 Ds 1/2006, bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 10 % na dobu tří měsíců za kárné provinění spočívající v průtazích v řízení. Následně kárný senát NSS dne 21. 6. 2022 rozhodnutím *Petr Doležel I* shledal na základě uzavřené dohody o vině a kárném opatření kárně obviněného vinným z kárného provinění spočívajícího taktéž v průtazích v řízení. Kárně obviněný ve třech věcech nepravdivě uvedl údaje o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí do systému ISAS a rozhodnutí k vypravení předložil i po takto uvedených lhůtách.

I. 2. Postup soudu před vydáním rozhodnutí a ústní jednání

[13] V rámci předběžného šetření podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o kárném řízení“) předseda senátu ověřil, že kárný návrh má oporu v podkladech, uzavřená dohoda odpovídá návrhu na zahájení kárného řízení a pro skutky, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyl kárně obviněný dříve postižen.

[14] Dne 20. 3. 2024 proběhlo ve věci ústní jednání. Při ústním jednání konaném dne 20. 3. 2024 předseda senátu kárně obviněného poučil přiměřeně podle § 314q odst. 3 tr. řádu, přičemž kárně obviněný potvrdil, že sjednané dohodě rozumí, prohlášení o tom, že spáchal skutek, který mu je kladen za vinu, učinil dobrovolně a bez nátlaku a byl poučen o svém právu na obhajobu a jsou mu známy důsledky sjednání dohody, tedy že se vzdává práva na projednání věci při řádném ústním jednání.

[15] Kárný senát poučil účastníky řízení o tom, že podle jeho konstantní judikatury lze dohodu o vině a kárném opatření uzavřít až po zahájení kárného řízení (tedy doručení kárného návrhu), především ale poté, kdy byl kárně obviněný poučen o svých procesních právech (rozhodnutí ze dne 1. 6. 2020, čj. 11 Kss 2/2020-88, *Petr Novák*, bod 13, či ze dne 18. 1. 2021, čj. 11 Kss 7/2020-42, *Karel Šemík*, bod 9). Na základě tohoto poučení zástupce kárné navrhovatelky i kárně obviněný při jednání výslovně prohlásili, že s obsahem dohody ze dne 11. 1. 2024 i nadále souhlasí, čímž ji stvrdili (aktualizovali) ke dni konání jednání (shodný postup kárného soudu viz rozhodnutí ze dne 19. 4. 2003, čj. 13 Kss 6/2022-47, *Jana Humení*, bod 9, a další tam odkazovaná rozhodnutí).

[16] Zástupce kárné navrhovatelky stručně přednesl kárný návrh a obsah dohody o vině a kárném opatření. Uvedl, že navrhované kárné opatření shledává přiměřeným i přes to, že jde u kárně obviněného o dílčí recidivu. Za poslední dobu u něj došlo k výraznému zlepšení pracovního výkonu. Ke dni předcházejícímu ústnímu jednání měl celkem 57 neskončených věcí v agendě P, z toho jen jednu věc starší tří let a pět věcí starších šesti měsíců. Je tedy vidět, že většinu věcí nyní rozhoduje do 6 měsíců od zahájení řízení. Pokud tomu tak není, jsou v rozhodnutí uvedeny důvody v souladu s § 471 odst. 2 z. ř. s. V agendě C je to celkem 97 neskončených věcí, z toho však 31 přerušených.

[17] Ke skutku vytýkanému pod bodem I. návrhu zástupce kárné navrhovatelky uvedl, že zhlédnutí posuzovaného v řízení o jeho svéprávnosti je problematický úkon, jelikož málokdy dochází ke zlepšení stavu posuzovaných osob. V konkrétně vytýkané věci je přesvědčen o tom, že zhlédnutí posuzované vyšší soudní úředníci nemohlo účastníkům řízení způsobit žádnou újmu, jelikož proběhlo řádným způsobem a byl o něm precizně vypracován detailní protokol.

[18] Ve vztahu ke skutkům uvedeným pod bodem II. návrhu zástupce kárné navrhovatelky uvedl, že se jednalo o výjimečná pochybení a že už došlo k nápravě. Tato povinnost navíc ani nebyla ze strany vedení soudu dříve kontrolována. Zdůraznil, že v jedenácti případech se jednalo o překročení šestiměsíční lhůty pouze v nepatrném rozsahu.

[19] Ke skutkům vytýkaným pod bodem III. návrhu zástupce kárné navrhovatelky dodal, že i přesto, že se zde ze strany kárně obviněného jedná o částečnou recidivu, lze stále považovat navržené kárné opatření za přiměřené, jelikož u kárně obviněného došlo k výraznému zlepšení (viz bod [16] výše). Není proto třeba přísnějšího kárného opatření proto, aby byla naplněna represivní i preventivní složka potrestání. Předchozí kárné provinění navíc označil za jednorázové selhání v době složitých personálních poměrů na Okresním soudu ve Vyškově (viz bod [3] výše).

[20] Kárně obviněný při výslechu uvedl, že si je vědom, že se dopustil určitých pochybení při organizaci práce. Vždy se snaží směřovat k meritornímu rozhodnutí ve věci, avšak administrativní stránce vedených případů v minulosti nevěnoval tolik pozornosti. Se spisy pracoval pravidelně, jen ne vždy o tom do nich učinil patřičný záznam. To, že byly shledány průtahy, neznamená, že ve spisech nic nečinil. Dnes už ví, že je třeba ve spise zaznamenávat veškeré úkony, případně uvést, proč ve věci aktuálně nelze žádné kroky činit (například v souvislosti s problematikou nedostatku znalců a délky lhůt k vypracovávání znaleckých posudků).

[21] K dotazu kárného senátu, jaká opatření přijal, aby do budoucna vytýkanému jednání zabránil, kárně obviněný uvedl, že se hodlá lepe zorientovat ve statistikách soudního výkonu

a informačních systémech soudu. Zároveň bude důslednější v jejich sledování. Dále, že se bude lépe snažit vyvážit požadavek na rozhodnutí věci zpravidla při jediném jednání (§ 114a odst. 1 o. s. ř.) a povinnost rozhodnout ve věcech péče soudu o nezletilé zpravidla do 6 měsíců podle § 471 odst. 2 z. ř. s. Doposud upřednostňoval snahu o rozhodnutí věci při prvním jednání. Proto jednání často nařizoval s delším časovým odstupem od zahájení řízení, aby měl k dispozici všechny potřebné podklady od účastníků. Nyní však již začal jednání nařizovat na dřívější termíny s tím, že pokud účastníci potřebné podklady nedodají, bude jednání odročeno na později.

II. Hodnocení soudu

[22] Kárný senát úvodem předesílá, že nevyvstaly žádné pochybnosti o zachování subjektivní ani objektivní lhůty k podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 zákona o kárném řízení). Dále, že vymezení skutků v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami sporné a odpovídá obsahu spisů. S ohledem na to kárný senát neprováděl dokazování ohledně průběhu vytýkaného jednání (§ 314q odst. 5 tr. řádu) a přistoupil k posouzení návrhu na schválení dohody o vině a kárném opatření.

[23] Nejvyšší správní soud již v minulosti dospěl k závěru, že i v kárném řízení je na základě § 25 zákona o kárném řízení přiměřeně aplikovatelný institut dohody o vině a trestu dle trestního řádu (usnesení ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, *Martin Valebrach*, bod 16). Uzavření dohody je vhodným vyústěním kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (rozhodnutí ze dne 15. 4. 2019 čj. 11 Kss 8/2018-199, *Ilona Miklová*, bod 12). Především v případech, kdy je kárným návrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného návrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran řízení. To jistě přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019 čj. 11 Kss 2/2019-51, *Martin Parolek*, bod 6).

[24] Soud proto posuzoval podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem. Soud nemůže podle § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu schválit mimo jiné tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (rozhodnutí *Ilona Miklová*, bod 5).

[25] Podle § 175a odst. 1 tr. řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchal kárně obviněný. Jak vyplývá ze závěrů uvedených shora v bodě [22], dosavadní výsledky kárného řízení prokazují závěr, že se skutek stal a spáchal jej kárně obviněný. Proto se kárný senát dále zabýval otázkou, zda v kárném návrhu uvedené skutky dosahují intenzity kárného provinění. Pokud by totiž vytýkané skutky nebyly kárným proviněním, nebylo by možné dohodu o vině a kárném opatření schválit.

[26] Co se týče skutku uvedeného pod bodem I. kárného návrhu, je kárně obviněnému vytýkáno, že v jednom případě nerespektoval závěry stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 201/2015 a následně tento svůj postup neodůvodnil v textu vydaného

rozhodnutí. Podle citovaného stanoviska „*zhlednutí posuzovaného podle § 55 odst. 1 o. z., a podle § 38 odst. 2 z. ř. s. v řízení o jeho svéprávnosti, provede zásadně soudce*“. Z bodu 8 jeho odůvodnění následně plyne, že jsou-li dány mimořádné důvody svědčící pro to, aby z tohoto pravidla bylo udržitelným způsobem vybočeno a posuzovaného zhlédla jiná soudní osoba, musí být tento postup v odůvodnění rozhodnutí podrobně a důkladně odůvodněn. Není-li tomu tak, jedná se o vadu, pro kterou rozhodnutí nebude moci obstát.

[27] Z praxe kárných senátů vyplývá, že i jeden skutek může dosahovat intenzity kárného provinění (viz například rozhodnutí, ze dne 22. 4. 2022, čj. 13 Kss 2/2022-55, *Jan David*, ze dne 7. 3. 2018, čj. 16 Kss 7/2017-223, *Helena Králová*, či ze dne 27. 3. 2014, čj. 11 Kss 11/2013-56, *Petr Braun*). Nicméně kárný senát by měl v této věci pochybnosti o tom, zda by jednání vytýkané v bodě I. kárného návrhu, nahlížené samostatně, dosahovalo intenzity kárného provinění právě s ohledem na to, že se jedná pouze o jeden skutek. Jde však o jednání typově podobné, jako skutky vytýkané pod bodem II. kárného návrhu. Jeho vyčlenění pod samostatný bod kárného návrhu je jen technického charakteru za účelem odlišení, že se jedná o jiné porušení povinnosti řádného odůvodnění rozhodnutí. Skutek uvedený pod bodem I. kárného návrhu proto soud bude níže posuzovat ve spojení se skutky uvedenými v jeho bodě II., jelikož i ty lze zařadit do pomyslné kategorie „nedostatky odůvodnění rozhodnutí“.

[28] Kárná navrhovatelka kárně obviněnému pod bodem I. návrhu vytýká porušení povinnosti soudce řádně odůvodnit své rozhodnutí podle § 157 o. s. ř. s odkazem na stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 201/2015, které tuto povinnost odůvodnění určitého postupu v řízení zvláště zdůrazňuje. Pod bodem II. pak porušení povinnosti řádného odůvodnění překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 471 odst. 2 z. ř. s. v celkem 45 věcech péče soudu o nezletilé. Podle posledně citovaného ustanovení *ve věcech péče soudu o nezletilé rozhoduje soud s největším urychlením. Nejsou-li dány důvody zvláštního zřetele hodné, vydá soud rozhodnutí ve věci samé zpravidla do 6 měsíců od zahájení řízení; vydá-li soud rozhodnutí po uplynutí této lhůty, uvede v odůvodnění rozhodnutí skutečnosti, pro které nebylo možné tuto lhůtu dodržet*.

[29] Kárný senát v obecné rovině setrvale judikuje, že jde-li o porušení povinnosti soudce srozumitelně a pečlivě odůvodnit své rozhodnutí, pro které příslušný procesní předpis stanoví postup k nápravě, pak je třeba takové porušení povinnosti řešit především stanoveným procesním postupem. Intenzita (úplná nebo převážná rezignace soudce na řádné odůvodnění rozhodnutí) a rozsah (množství rozhodnutí) takového porušení by však mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Pokud by soudce například zcela rezignoval na splnění této zákonné povinnosti, a to dokonce ve více případech, mohlo by to ohrozit důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V případě, že bylo kárně obviněnému vytýkáno, že jeho rozhodnutí byla odvolacím soudem zrušena pro absenci řádného odůvodnění či alespoň základních skutkových zjištění v jednotkách případů, však judikatura dospívá k závěru, že takové jednání nedosahuje intenzity kárného provinění, jelikož nelze učinit závěr o zaviněném porušení povinnosti soudce (rozhodnutí ze dne 17. 3. 2011, čj. 13 Kss 7/2010-116, *Pavel Beneš*). Případné formální či obsahové nedostatky rozhodnutí jsou odstraňovány cestou opravných prostředků a o kárné provinění se z tohoto důvodu může jednat za zcela krajních okolností (rozhodnutí ze dne 23. 1. 2013, čj. 11 Kss 3/2012-152, *Jiří Příbýl*).

[30] V rozhodnutí ze dne 22. 3. 2013, čj. 16 Kss 6/2012-114, *Luboš Patzenbauer*, bodu 36, kárný soud vymezil tři okruhy situací, v nichž lze shledat kárné provinění soudce spočívající v rozhodovací činnosti. Z okolností případu musí být patrné, že buď: a) bylo porušeno jednoznačné znění zákona, nebo b) nebylo respektováno zrušovací rozhodnutí výše postaveného soudu v konkrétní věci, či c) existuje jednotná a ustálená judikatura nejvyšších soudů, kterou daný soudce odmítl akceptovat, aniž svůj odlišný právní názor podepřel komplexní, racionální a transparentní konkurující argumentací.

[31] V nyní projednávané věci je kárně obviněnému je vytýkáno, že chybí část odůvodnění rozhodnutí, která je přímo vyžadována zákonem či stanoviskem Nejvyššího soudu, a to ve vztahu k procesnímu postupu soudu (zhlédnutí účastníka řízení, zákonná lhůta pro rozhodnutí). Nejedná se tedy o obecnou povinnost řádného odůvodnění ve smyslu § 157 odst. 2 o. s. ř., jejíž porušení by mělo být až na výjimky řešeno procesním postupem prostřednictvím opravných prostředků. Naopak jde o porušení zvláště stanovené povinnosti ve smyslu písm. a) a c) vymezení citovaného v předchozím bodě, která má zároveň významně nepřímo motivovat soudce k dodržování procesních povinností.

[32] Výše citovaný § 471 odst. 2 z. ř. s. stanoví povinnost co nejrychlejšího rozhodování ve věcech péče soudu o nezletilé, ve kterých je s ohledem na jejich předmět kladen zvláštní důraz na dodržení zásady rychlé a účinné ochrany práv za účelem urgentního poskytnutí ochrany zájmům nezletilého dítěte (rozhodnutí NSS ze dne 16. 3. 2016, čj. 13 Kss 3/2015-96). Šestiměsíční lhůta pro rozhodnutí, obsažená v citovaném ustanovení, je toliko pořádková, avšak povinnost odůvodnit její překročení je i dle komentářové literatury nezbytnou náležitostí odůvodnění rozhodnutí ve věci péče soudu o nezletilé [Trávníková, B. In: Jirsa, J. a kol. *Občanské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha II (zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních)*. 4. vydání, 2023. Praha: Wolters Kluwer ČR, dostupné v systému ASPI].

[33] Obdobně je tomu v případě stanoviska sp. zn. Cpjn 201/2015. Obecně lze ke stanoviskům Nejvyššího soudu uvést, že jsou nástrojem pro sjednocování rozhodovací činnosti nižších soudů za účelem předcházení zřejmým negativním důsledkům roztržité rozhodovací činnosti na společnost (srov. Grygar, J. *Zákon o soudech a soudcích. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, dostupné v systému ASPI). Nejvyšší soud je vydává na základě zmocnění uvedeného v § 14 odst. 3 zákona o soudech a soudcích: *Nejvyšší soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu*. Jedná se tedy o prostředek pro sjednocování judikatury předpokládaný zákonem, kterým se soudci nižších soudů mají řídit, pokud nemají závažný důvod se od něj odklonit. Jeho nerespektování bez patřičného odůvodnění také může dosáhnout intenzity kárného provinění, jak *a contrario* vyplývá rozhodnutí *Luboš Patzenbauer*, bodu 37.

[34] Nyní rozhodné stanovisko bylo zaujato v roce 2016 a vztahuje se na činnost kárně obviněného coby soudce opatrovnického úseku okresního soudu. Nelze proto mít za to, že by se s jeho zněním s ohledem na dobu od jeho vydání doposud neseznámil. V převážném rozsahu navíc vychází z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz jeho body 7 a 8). Podle kárného senátu lze přitom uvažovat o tom, že i její nerespektování bez patřičného odůvodnění by samo o sobě mohlo v konkrétním případě dosahovat intenzity kárného provinění ve smyslu výše citovaného rozhodnutí *Luboš Patzenbauer*.

[35] Stanovisko sp. zn. Cpjn 201/2015 se týká řízení o svéprávnosti podle § 34 a násl. z. ř. s. Konkrétně § 38 odst. 2 citovaného zákona stanoví, že soud posuzovaného vždy zhlédne. Omezení svéprávnosti je opatřením, kterým dochází k podstatnému zásahu do přirozených práv člověka, a proto zákon o zvláštních řízeních soudních na jeho průběh kladé zpřísněné požadavky, přičemž ke zpřesnění jednoho z těchto požadavků bylo vydáno právě stanovisko Nejvyššího soudu na základě § 14 odst. 3 zákona o soudech a soudcích. Smyslem zhlédnutí posuzovaného je zjištění jeho osobního a zdravotního stavu (schopnosti reakce na podněty, zachování logického myšlení apod.). Na rozdíl od výsledku či zjištění názoru směřuje i k postižení nonverbálních reakcí posuzovaného. V judikatuře Evropského soudu pro lidská práva je přitom zakotveno pravidlo, podle něhož by soudci, kteří vydávají rozhodnutí mající závažné dopady na soukromý život člověka (jakým je právě i omezení svéprávnosti), měli mít v zásadě s tímto člověkem osobní kontakt (rozsudek ESLP ze dne 3. 11. 2011, *X. a Y. proti Chorvatsku*, stížnost č. 5193/09).

[36] Lze tedy uzavřít, že kárně obviněný postupoval v rozporu s jednoznačným zněním zákona a nerespektoval jednotnou a ustálenou rozhodovací praxi danou stanoviskem sp. zn. Cpjn 201/2015, aniž by své závěry podepřel konkurující argumentací. Za takto specifické situace dospěl kárný senát k závěru, že nedostatky odůvodnění soudních rozhodnutí, vymezené v bodech I. a II. kárného návrhu, dosahují intenzity kárného provinění ve spojení s množstvím rozsudků, jejichž odůvodnění neobsahovalo důvody podle § 471 odst. 2 z. ř. s. (výslovně k množství věcí viz rozhodnutí *Pavel Beneš*). Obdobně závažnost kárného provinění zvyšuje i rozsah, v jakém byla zákonem stanovená lhůta pro rozhodnutí překročena, a proto bylo o to více namístě toto překročení odůvodnit. V případě kárně obviněného se v sedmi případech sice jednalo o překročení šestiměsíční lhůty pouze o jednotky až nižší desítky dnů (rozhodnutí byla vydávána v rozmezí 185 až 199 dnů od zahájení řízení). Ve zbývajících třiceti osmi případech se však už jednalo o překročení významnější až velmi významné (rozhodnutí vydávána v rozmezí 205 až 1184 dnů od zahájení řízení).

[37] V případě skutků uvedených pod bodem III. kárného návrhu je kárně obviněnému vytýkáno jednání spočívající v průtahích v řízení. Z ustálené judikatury kárných senátů vyplývá, že průtahy v řízení lze považovat za kárné provinění v případě, že dosahují určité intenzity. Ta může spočívat jak v jejich množství, tak v jejich rozsahu (resp. délce). Zvláště problematická je zaviněná nečinnost ve větším množství věcí (rozhodnutí *Ilona Miklová*, bod 18). Dále je podle rozhodovací praxe kárného soudu závažnost průtahů zvyšována také tím, pokud je soudce nečinný i přes výslovné upozornění ze strany vedení soudu (rozhodnutí ze dne 21. 1. 2019, čj. 11 Kss 7/2018-207, *Vladimír Maxa III*, body 92 a 93). V neposlední řadě kárný soud opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení nejsou žádným „kavalérským deliktem“, na nějž by měl kárný soud pohlížet shovívavě. Právě naopak, kárný soud je obecně vnímá jako závažné kárné provinění. Jedná-li se o větší počet věcí, v nichž soudce není schopen či ochoten činit úkony v přiměřené době, svědčí to přinejmenším o jeho snížené schopnosti nadále zastávat soudcovskou funkci. Na právní postavení stran a jejich důvěru v soudní rozhodování může mít takovéto systematické porušování soudcovských povinností drtivější dopad než například ojedinělý morální poklesek v soudcově osobním životě, neboť se týká vlastního účelu existence soudní moci, tj. dávat v reálném čase průchod spravedlnosti (rozhodnutí *Ilona Miklová*, bod 18 a na něj navazující judikatura).

[38] V nyní posuzované věci jsou kárně obviněnému vytýkány průtahy v řízení v celkové délce přibližně 75 měsíců. Co se týče délky průtahů, tak nelze stanovit obecně platnou

a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo již možné dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce. Vždy jde o časovou hranici orientační, která může být oběma směry korigována s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. Stanovení referenční doby pro jednotlivé úkony je totiž v konečném důsledku toliko nástrojem, jak případně zjištěnou nečinnost objektivizovat. Kárný senát proto orientačně vychází z referenční doby pro jednotlivé úkony mířící k rozhodnutí věci samé v délce tří měsíců, kterou je nutno v případě věcí starších dvou let a v případě úkonů jednoduchých zkrátit na polovinu (rozhodnutí ze dne 13. 9. 2022, čj. 16 Kss 6/2021-129, *Marcela Buřtová I*, bod 35, či ze dne 17. 10. 2023, čj. 16 Kss 2/2023-64, *Jaroslava Novotná*, bod 10). V tomto kontextu se délka průtahů, ke kterým u kárně obviněného došlo, této hranici ve třech případech velmi blíží (vytýkané průtahy v délce 95, 103 a 115 dnů). V sedmi případech je však tato referenční hranice překročena více než dvojnásobně (průtahy v délce 184, 219, 220 a 270 dnů, plus průtahy v délce 119, 135 a 276 dnů ve věcech starších tří let, a v neposlední řadě průtahy v délce 189 dnů ve věci starší osmi let).

[39] S ohledem na to lze uzavřít, že v případě kárně obviněného se jedná o průtahy ve spíše menším množství věcí, přičemž ani jejich délku nelze ve srovnání s případy, které kárné senáty řeší, označit za nadprůměrnou. Každý z uvedených případů však překračuje stanovený referenční rámec a v souladu s výše uvedenou judikaturou se jedná o zaviněné průtahy, na které je nutno pohlížet jako na závažné porušení povinností soudce dosahující intenzity kárného provinění.

[40] Soud proto dospěl k závěru, že skutky, tak jak jsou popsány ve skutkové větě tohoto rozhodnutí, dosahují intenzity kárného provinění.

III. Kárné opatření

[41] Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění.

[42] Při úvaze o přiměřenosti sjednaného druhu a výměry kárného opatření vycházel kárný soud ze závěru usnesení *Martin Valebrach*, bodu 15, podle nějž aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení. Zároveň měl soud na zřeteli, že z povahy věci bývá výsledkem dohody pro kárně obviněného příznivější kárné opatření, než jaké by zpravidla přicházelo v úvahu při ukládání kárného opatření po provedeném dokazování. Jinak řečeno, sama okolnost uzavření dohody představuje intenzivní polehčující okolnost, jež se projeví v tom, že kárný soud dohodu neschválí, pouze pokud je dohodnuté kárné opatření zjevně (výrazně) nepřiměřené, nikoli jen nepřiměřené. Jinak by z pohledu kárně obviněného ztrácelo smysl o uzavření dohody usilovat a kárný senát by se stával pravidelně aktivistickým účastníkem vyjednávání, což jde proti smyslu a účelu institutu dohody (rozhodnutí *Petr Novák*, bod 25).

[43] Navržené kárné opatření (snížení platu o 15 % na dobu 8 měsíců) je sankcí, jejíž uložení v kárném řízení zákon umožňuje [§ 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích]. Při hodnocení jeho přiměřenosti kárný senát zohlednil ve prospěch kárně obviněného, že nad spáchaným skutkem vyjádřil lítost a projevil sebereflexi. Zároveň i to, že v průběhu řízení nevyšlo najevo, že by nedostatky odůvodnění rozhodnutí vytýkané v bodě II. kárného návrhu, tedy v největším množství případů, činil kárně obviněný

úmyslně. Naopak se kárnému senátu jeví, že se spíše jednalo o opomenutí zákonné povinnosti podle § 471 odst. 2 z. ř. s.

[44] Dále se kárný senát zabýval otázkou, zda došlo v činnosti kárně obviněného ke zlepšení. Byť to shodně tvrdí obě strany, tento výsledek nebyl jasně zjistitelný z kárnou navrhovatelkou předložených statistik. Celkový počet nedodělků totiž v některých případech neodpovídal součtu nedodělků z předchozího období a celkového nápadu za rozhodné období, od kterého byl následně odečten počet věcí vyřízených v rozhodném období. Zástupce kárné navrhovatelky k tomu při jednání uvedl, že předložené statistiky nemusí mít zcela objektivní vypovídající hodnotu, a to s ohledem na několik faktorů. V první řadě ten, že kárně obviněný přibližně po dobu roku a půl zastupoval soudce dočasně přiděleného ke Krajskému soudu v Brně a rozhodování zastupujícím soudcem se do statistik nemusí vždy zcela správně promítnout. Dále také v případech, kdy je věc postoupena, či v případě vznesení námítky podjatosti, se věc v informačním systému neneviduje jako vyřízená příslušným soudcem. Pokud tedy údaje v předložených statistikách neodpovídají výše naznačenému výpočtu, lze to vysvětlit právě těmito třemi faktory. Na základě toho dospěl kárný senát k závěru, že předložené statistiky mají omezenou vypovídající hodnotu a pro účely tohoto rozhodnutí je proto ani podrobně nerekapituloval. Vychází proto ze shodného tvrzení obou účastníků, že ke dni vyhotovení kárného návrhu došlo v senátu kárně obviněného k výraznému zlepšení, pokud jde o počet nedodělků, a odůvodnění jeho rozsudků již respektují závěry stanoviska sp. zn. Cpjn 201/2015 a jsou v souladu s § 471 odst. 2 z. ř. s. To lze spolu s viditelnou snahou o rychlejší rozhodování a lidským zaujetím kárně obviněného na řádném výkonu funkce soudce také hodnotit v jeho prospěch. Jako polehčující okolnost soud hodnotí i samotné uzavření dohody o vině a kárném opatření (k tomu viz předchozí bod tohoto rozhodnutí) a z části i objektivní okolnosti popsané v bodě [3] tohoto rozhodnutí.

[45] V neprospěch kárně obviněného kárný senát zhodnotil především skutečnost, že se v minulosti dopustil poměrně velkého množství pochybení, často obdobného charakteru. To dokládá i počet udělených výtek, ať už formálních, či neformálních (viz body [10] až [11] výše). Zároveň však nelze přehlédnout, že se jedná o výtky spíše staršího data.

[46] Hodnocení osoby kárně obviněného na jednu stranu uvádí, že lze jeho práci považovat za spíše podprůměrnou, což uvedla místopředsedkyně Krajského soudu v Brně. V jeho prospěch naopak hovoří hodnocení soudcovské rady Okresního soudu ve Vyškově, které zdůrazňuje jeho odbornou erudici, ochotu, flexibilitu a snahu o odstraňování zjištěných nedostatků. Lze proto uzavřít, že tato hodnocení při úvaze o přiměřenosti navrženého kárného opatření vyznívají pro kárně obviněného spíše neutrálně.

[47] Na základě takto předestřených úvah tedy kárný senát poměřoval sjednané kárné opatření vytýkanému kárnému provinění a všem zjištěným okolnostem jeho spáchání. Neshledal jej přitom zjevně nepřiměřeným, a to ani ve srovnání s kárnými opatřeními ukládanými za rámcově srovnatelná kárná provinění.

[48] V případě samostatných průtahů v řízení je rozhodovací praxe kárných senátů ve vztahu k ukládaným kárným opatřením relativně mírná. Obecně lze říct, že za průtahy v řízení v rozmezí desítek až nižších stovek měsíců je kárně obviněným, u kterých se nejednalo o opětovné kárné provinění ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) věty druhé zákona o soudech a soudcích, obvykle uloženo snížení platu o 10 % na dobu tří až čtyř měsíců (například rozhodnutí ze dne 21. 7. 2022, čj. 13 Kss 2/2021-251, *Radovan Kulháněk*, ze dne

22. 10. 2019, čj. 13 Kss 5/2019-34, *Dušan Mach*, či ze dne 31. 10. 2014, čj. 11 Kss 5/2014-44, *Monika Spáčilová*). V případě kárně obviněného však připadá v úvahu přísnější kárné opatření ve smyslu poslední citovaného ustanovení právě s ohledem na jeho předchozí kárné provinění. Zároveň je nutno brát v potaz i další skutky, které mu byly vytýkány body I. a II. kárného návrhu. Jako rámcově srovnatelné lze uvést například schválení dohody o vině a kárném opatření, spočívajícím ve snížení platu o 17 % na 1 rok v případě kárně obviněného, jejíž rozhodovací činnost byla ale zároveň hodnocena zřetelně negativně (rozhodnutí *Jaroslava Novotná*). V uvedené věci se jednalo o kárná provinění spočívající v průtahích v řízení v 9 civilních věcech délce 43,5 měsíců, v nedostatečném odůvodnění v osmi věcech (které však bylo považované také za průtahy v důsledku toho, že rozhodnutí byla následně zrušena odvolacím soudem a muselo být znovu rozhodnuto v prvním stupni), a v neposlední řadě v nerespektování závazného právního názoru odvolacího soudu. Na základě uvedeného srovnání dospívá kárný senát k závěru, že sjednané kárné opatření (snížení platu o 15 % na dobu 8 měsíců) z dosavadní rozhodující praxe nijak zásadně nevybočuje a nelze je proto považovat za zjevně nepřiměřené.

[49] Kárný senát tedy shledal, že jsou splněny podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření vymezené v § 314r tr. řádu, a proto ji výrokem I. tohoto rozhodnutí schválil. Výrokem II. v souladu s § 314r odst. 4 tr. řádu ve spojení s § 25 zákona o kárném řízení rozhodl o vině kárně obviněného a o kárném opatření v souladu s uzavřenou dohodou o vině a kárném opatření.

[50] Kárný soud doufá, že projednání této věci a uložení sjednaného kárného opatření bude pro kárně obviněného protentokrát dostatečným apelem k rozhodování přidělených věcí bez zbytečných průtahů a s náležitým odůvodněním. Motivací pro kárně obviněného může být i to, že podle § 91 písm. c) zákona o soudech a soudcích je soudce nezpůsobilý vykonávat svou funkci mimo jiné tehdy, jestliže byl v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení řízení o způsobilosti soudce vykonávat svou funkci nejméně třikrát pravomocně uznán vinným kárným proviněním a tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání v soudcovské funkci (k zákazu mechanického uplatňování zásady „3x a dost“ však viz rozhodnutí ze dne 10. 4. 2013, čj. 11 Kss 2/2013-58, *Kamila Šrubařová*). V nyní projednávané věci se totiž jedná již o druhé kárné provinění v průběhu necelých dvou let, což je relativně krátký časový interval.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 20. března 2024

Petr Mikeš
předseda kárného senátu
ve věcech soudců